

Sygn. akt I CSK 632/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa T. O., S. J.

i K. J.- następców prawnych J. J.

przeciwko I. J.

o ustalenie, zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 lipca 2013 r., sygn. akt VI ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; nakazuje wypłacić
z Kasy Sądu Apelacyjnego w (...) adw. S. M. kwotę 3600 zł
kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym,
powiększoną o należną stawkę VAT.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący powołał się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), jednakże nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Skarżący, jako uzasadnienie występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wskazał naruszenie art. 365 § 1 k.p.c. Analiza akt sprawy wskazuje, jednak, że do takiego naruszenia nie doszło.

Sprawa rozstrzygnięta prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 27 maja 2008 r. sygn. XVI NS (...) dotyczyła podziału majątku stron; sąd ustalił w ramach tego postępowania, że w skład majątku wspólnego stron nie wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) przy ul. N.. Natomiast wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 17 października 2012 r. oraz Sądu Apelacyjnego z dnia 23 lipca 2013 r. zapadłe w przedmiotowej sprawie dotyczą ustalenia, kto jest właścicielem przedmiotowego lokalu oraz rozliczenia poczynionych nakładów.

Powyższe wskazuje zatem, że przedmiot obu spraw jest różny i nie może być mowy o naruszeniu art. 365 § 1 k.c., tym samym w sprawie zagadnienie prawne nie występuje.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Orzeczenie o wynagrodzeniu adwokata udzielającego powodowi pomocy prawnej z urzędu wynika z treści § 2, § 13 ust. 4 oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powoda, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w zw. z art. 108 i art. 398²¹ k.p.c.